

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 485

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 30 iunie 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 239 din 29 aprilie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (2) din Legea nr. 15/2003 privind sprijinul acordat tinerilor pentru construirea unei locuințe proprietate personală, republicată.....	2-4	538. — Hotărâre privind transmiterea unui imobil din proprietatea publică a statului și administrarea Ministerului Transporturilor în proprietatea publică a județului Tulcea	7-12 13
Decizia nr. 240 din 29 aprilie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 659 din Codul civil din 1864	5-6	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
48. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, precum și		1.032. — Ordin al ministrului transporturilor pentru modificarea și completarea Reglementărilor privind omologarea de tip și eliberarea cărții de identitate a vehiculelor rutiere, precum și omologarea de tip a produselor utilizate la acestea — RNTR 2, aprobate prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 211/2003.....	14-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 239**

din 29 aprilie 2014

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (2)
din Legea nr. 15/2003 privind sprijinul acordat tinerilor
pentru construirea unei locuințe proprietate personală, republicată**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (2) din Legea nr. 15/2003 privind sprijinul acordat tinerilor pentru construirea unei locuințe proprietate personală, republicată, excepție ridicată de Daniel Georgescu în Dosarul nr. 15.324/118/2012 al Tribunalului Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 528D/2013.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, apreciază că nu pot fi reținute criticile de neconstituționalitate formulate, având în vedere faptul că textul de lege criticat reglementează două cazuri de stingere a dreptului de suprafață. Astfel, arată că, potrivit art. 6 din Legea nr. 15/2003, beneficiarului terenului atribuit pentru construirea unei locuințe proprietate personală i se retrage dreptul de folosință gratuită asupra terenului în situația în care acesta nu începe construcția locuinței în termen de un an de la data atribuirii terenului, precum și atunci când edificarea construcției se realizează cu încălcarea prevederilor Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții. Ca atare, în ambele situații, stingerea dreptului de suprafață intervine ca urmare a unei atitudini culpabile a beneficiarului dreptului de folosință a terenului, aplicându-se regulile de la accesunea imobiliară artificială.

4. În susținerea opiniei sale, reprezentantul Ministerului Public invocă Decizia din 17 mai 1996, pronunțată în Cauza *Lupuleț contra României*, prin care Comisia Europeană a Drepturilor Omului a statuat că art. 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu presupune și dreptul de a deveni proprietarul unui bun. Acest articol se aplică numai cu privire la bunurile „actuale” ale reclamantului, iar acesta nu se poate plânge de o

atingere a dreptului său de proprietate câtă vreme nu demonstrează existența lui. În același sens, amintește și Hotărârea din 28 septembrie 2004, pronunțată în Cauza *Kopecký contra Slovaciei*. De altfel, așa cum s-a reținut și în Hotărârea din 22 februarie 1986, pronunțată în Cauza *James și alții împotriva Regatului Unit al Marii Britanii*, statul trebuie să păstreze un just echilibru între interesele colective ale societății și interesele particulare, cerință care este îndeplinită în cauza de față.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 6 iunie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 15.324/118/2012, **Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (2) din Legea nr. 15/2003 privind sprijinul acordat tinerilor pentru construirea unei locuințe proprietate personală**. Excepția a fost ridicată de Daniel Georgescu într-o cauză de contencios administrativ și fiscal având ca obiect anulare act administrativ.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 6 alin. (2) din Legea nr. 15/2003 sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că revocarea hotărârii consiliului local se poate face fără o dreptă și prealabilă despăgubire, în cazul în care există construcții ridicate și nefinalizate pe terenul al cărui drept de folosință este retras.

7. De asemenea, apreciază că textul este neconstituțional și în măsura în care este interpretat în sensul că revocarea hotărârii consiliului local se poate face în ciuda producerii de efecte juridice, adică chiar în cazul în care au fost emise acte juridice de terțe părți, având ca temei dreptul de folosință asupra terenului atribuit inițial.

8. În acest context, susține că măsura revocării hotărârii consiliului local cu efect imediat constând în pierderea posesiei terenului atribuit în folosință și, prin aceasta, a confiscării *de facto* a bunurilor construite pe acest teren, fără a exista posibilitatea despăgubirii proprietarului în mod just și prealabil, aduce atingere existenței dreptului de proprietate, deoarece determină o priveră a proprietarului de bunul său legal dobândit, cu încălcarea art. 44 alin. (8) din Constituție.

9. În susținerea criticilor sale, autorul excepției invocă jurisprudența Curții Europene, prin care s-a statuat că persoanele care și-au dobândit bunurile cu bună-credință trebuie protejate de stat. Arată că principiul securității juridice, componentă a principiului legalității actelor administrative,

instituie, pe de o parte, obligația autorităților publice de a proteja așteptările legitime ale particularilor, iar, pe de altă parte, instituie dreptul acestora de a evolua într-un cadru juridic stabil și previzibil, în care să aibă încredere. Prin urmare, arată că principiul securității juridice izvorăște din existența unor raporturi juridice administrative juste, în care poziția dominantă a autorităților publice să fie moderată, și nu excesivă, luând în considerare nu numai interesul public, dar și interesele legitime ale resortisanților.

10. **Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că susținerile autorului excepției nu vizează aspecte de neconstituționalitate, deși în motivare se raportează la norme constituționale, ci aspecte de interpretare și aplicare a legii de către instanța de judecată.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că, potrivit art. 44 din Constituție, prin lege pot fi stabilite anumite limite, îngrădiri, fie în privința obiectului dreptului de proprietate, fie în privința unor atribute ale dreptului de proprietate, pentru apărarea intereselor sociale și economice generale sau pentru apărarea drepturilor altor persoane, esențial fiind ca prin aceste restricții să nu se anihileze complet dreptul de proprietate. În plus, se arată că nimic nu îl împiedică pe autorul excepției să solicite în instanță despăgubiri pentru lucrările efectuate, potrivit accesunii imobiliare artificiale.

13. De asemenea, examinând prevederile de lege criticate din prisma exigențelor referitoare la previzibilitatea normelor juridice și protecția așteptărilor legitime ale cetățenilor, Avocatul Poporului apreciază că norma legală criticată este enunțată cu suficientă precizie, astfel încât cei cărora li se adresează sunt informați, în avans, asupra consecințelor actelor și faptelor lor.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 6 alin. (2) din Legea nr. 15/2003 privind sprijinul acordat tinerilor pentru construirea unei locuințe proprietate personală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 13 martie 2014, care au următorul cuprins: „*În cazul nerespectării condițiilor prevăzute la alin. (1), prin hotărâre a consiliului local i se retrage beneficiarului dreptul de folosință asupra terenului atribuit.*”

17. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5), potrivit căroră, „*În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.*”, art. 11 referitor la dreptul internațional și dreptul intern și art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportate la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 44 alin. (8) potrivit căruia „*Avea dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.*”, precum și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că Legea nr. 15/2003 reglementează regimul atribuirii, la cerere, tinerilor cu vârsta cuprinsă între 18 și 35 de ani a unei suprafețe de teren, din terenurile aflate în domeniul privat al unităților administrativ-teritoriale, situate în intravilanul localităților, care sunt disponibile și libere de sarcini, pentru construirea unei locuințe proprietate personală. Atribuirea terenului se face în folosință gratuită pe durata existenței locuinței proprietate personală, prin hotărâre a consiliului local al comunei, orașului, municipiului sau sectorului municipiului București în care este situat terenul. De această măsură beneficiază, o singură dată, tinerii care la data depunerii cererii pentru atribuirea terenului au vârsta de până la 35 de ani și îndeplinesc condițiile expres și limitativ prevăzute de lege. După finalizarea construirii locuinței, consiliul local poate hotărî, la solicitarea proprietarului locuinței, vânzarea directă către acesta a terenului respectiv, prețul de vânzare stabilindu-se prin expertiză tehnică, întocmită de un expert evaluator autorizat și aprobată de consiliul local.

19. În prezenta cauză, Curtea reține că prevederile de lege considerate a fi neconstituționale de către autorul excepției, respectiv art. 6 alin. (2) din Legea nr. 15/2003, instituie o sancțiune pentru beneficiarul terenului atribuit în folosință gratuită, și anume aceea că, în situația în care acesta nu a început construcția locuinței în termen de un an de la data atribuirii terenului sau dacă construcția nu a fost realizată cu respectarea prevederilor Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin hotărâre a consiliului local i se va retrage dreptul de folosință asupra terenului.

20. Autorul excepției susține că măsura revocării hotărârii consiliului local prin care a fost atribuit în folosință terenul are drept consecință atât pierderea posesiei asupra terenului atribuit, cât și confiscarea *de facto* a bunurilor construite pe acest teren, fără a exista posibilitatea despăgubirii proprietarului în mod just și prealabil, ceea ce ar aduce atingere dreptului său de proprietate privată, legal dobândit.

21. Curtea apreciază că această critică este neîntemeiată, deoarece autorul excepției nu este proprietar al terenului, ci beneficiar al unui drept de folosință gratuită, afectat de o condiție rezolutorie.

22. Astfel, în ceea ce privește invocarea dispozițiilor constituționale ale art. 44 referitor la garantarea dreptului de proprietate privată, atât în jurisprudența Curții Constituționale (spre exemplu, Decizia nr. 23 din 8 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 27 ianuarie 2009), cât și în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (a se vedea Hotărârea din 18 octombrie 2002, pronunțată în Cauza *Fernandez-Molina Gonzales ș.a. contra Spaniei*), s-a statuat că dispozițiile privind garantarea și ocrotirea proprietății se aplică numai titularilor dreptului de proprietate.

23. Totodată, referitor la susținerea autorului excepției potrivit căreia, ca urmare a revocării hotărârii consiliului local în temeiul căreia era beneficiar al unui drept de folosință gratuită asupra terenului (drept de suprafață), odată cu pierderea posesiei asupra terenului va pierde și bunurile proprietate privată edificate pe acest teren, Curtea apreciază că, în această situație, sunt incidente regulile privind accesiunea imobiliară artificială.

24. Accesiunea reprezintă un mod de dobândire a proprietății și constă în încorporarea materială a unui lucru mai puțin important într-un lucru mai important, proprietarul celui din urmă devenind proprietarul bunului încorporat, în ipoteza în care bunurile au aparținut unor persoane diferite. Accesiunea se fundamentează pe principiul de drept *accessorium sequitur principale*, în considerarea căruia proprietatea unui lucru principal o atrage pe aceea a unui lucru accesoriu. Așa fiind, proprietarul fondului — terenului atribuit, provenit din domeniul privat al unităților administrativ-teritoriale, devine, prin accesiune, proprietar al lucrărilor efectuate pe acest teren de autorul excepției, astfel încât nu poate fi vorba despre expropriere sau confiscare a averii dobândite licit, cum susține autorul excepției de neconstituționalitate.

25. În ceea ce privește susținerea potrivit căreia prin retragerea dreptului de folosință asupra terenului se aduce atingere principiului securității juridice, Curtea constată că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru ca o lege să poată fi considerată previzibilă, aceasta trebuie să precizeze cu claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților într-un anumit domeniu, ținând cont de scopul legitim urmărit, pentru a-i oferi individului o protecție corespunzătoare împotriva arbitrariului. Pentru a determina previzibilitatea legii, se va ține cont de conținutul măsurii respective, persoanele cărora li se adresează și statutul celor cărora le este adresată. De asemenea, este necesar ca legea respectivă să fie enunțată cu suficientă precizie pentru a-i permite cetățeanului să-și dea seama ce conduită trebuie să adopte într-o anumită situație. Cu cât ingerința este mai gravă, cu atât legea pe care ea se

fundamentează trebuie să fie mai precisă. Nu în ultimul rând, legea trebuie să-i permită individului să-și dea seama ce consecințe vor decurge dintr-un anumit comportament. (A se vedea, în acest sens, hotărârile din 26 aprilie 1979, 20 mai 1999, 4 mai 2000 și 25 aprilie 2006, pronunțate în cauzele *Sunday Times împotriva Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord*, *Rekvenyi împotriva Ungariei*, *Rotaru împotriva României și, respectiv, Dammann împotriva Elveției*).

26. Din examinarea textului de lege criticat, Curtea apreciază că acesta nu prezintă, în sine, niciun viciu de neconstituționalitate, fiind redactat cu suficientă precizie, pentru a permite individului să își regleze conduita, acesta fiind în măsură să prevadă consecințele ce pot decurge dintr-un act determinat.

27. Astfel, Curtea constată că dreptul de folosință nu este revocat intempestiv, deoarece prevederile art. 6 alin. (2) din Legea nr. 15/2003 prevăd expres că nerespectarea obligației de începere a construcției locuinței în termen de un an de la data atribuirii terenului, construcție ce trebuie realizată cu respectarea prevederilor Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, atrage după sine retragerea dreptului de folosință al beneficiarului asupra terenului atribuit.

28. Ca atare, beneficiarul trebuie să își conformeze conduita exigențelor legale, cu atât mai mult cu cât măsura atribuirii de terenuri în folosință gratuită pentru tinerii cu vârsta cuprinsă între 18 și 35 de ani, în scopul construcției unei locuințe proprietate personală, reprezintă o măsură de favoare din partea statului, care, în virtutea caracterului său social, are menirea de a asigura bunăstarea economică și socială a cetățenilor săi, fără a nega însă dreptul autorităților publice de a stabili condițiile concrete ale realizării acestui deziderat.

29. Așa fiind, Curtea apreciază că textul de lege criticat, prin conținutul său normativ, nu conține nicio o reglementare de natură a aduce atingere dispozițiilor constituționale și convenționale invocate de autorul excepției.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Daniel Georgescu în Dosarul nr. 15.324/118/2012 al Tribunalului Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 6 alin. (2) din Legea nr. 15/2003 privind sprijinul acordat tinerilor pentru construirea unei locuințe proprietate personală, republicată, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 aprilie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 240

din 29 aprilie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 659
din Codul civil din 1864

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 659 din Codul civil din 1864, excepție ridicată de Aur Erzsebet în Dosarul nr. 3.196/302/2012 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 609D/2013.

2. La apelul nominal se prezintă personal Eugen Popovici și Eugenia Georgiana Popovici, lipsind autoarea excepției de neconstituționalitate și celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul părților prezente, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, față de susținerile autoarei excepției, potrivit cărora ar trebui înlăturate de la beneficiul moștenirii rudele care nu au avut grijă de defunct, în timpul vieții acestuia, Ministerul Public apreciază că o asemenea critică excedează competenței Curții Constituționale, întrucât tind la modificarea normei legale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 12 septembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 3.196/302/2012, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 659 din Codul civil din 1864**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Aur Erzsebet într-o cauză având ca obiect anulare act.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia solicită Curții Constituționale să pronunțe o decizie interpretativă prin care să se constate că prevederile art. 659 din Codul civil sunt constituționale numai în măsura în care rudele de grad mai apropiat le înlătură pe rudele de grad mai îndepărtat de la moștenire, numai sub condiția ca rudele mai apropiate ca grad să își îndeplinească riguros obligațiile de îngrijire a propriilor părinți. În măsura în care rudele mai apropiate ca grad nu își îndeplinesc aceste obligații, acestea să fie înlăturate de la moștenire de rudele mai îndepărtate, dacă acestea preiau atribuțiile de îngrijire ce le reveneau copiilor. În acest context, apreciază că este revoltător ca alte persoane decât cele care au contribuit efectiv la întreținerea defunctului

să se bucure de masa succesorală rămasă de pe urma acestuia.

7. **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că prevederile art. 659 din Codul civil nu încalcă dispozițiile art. 1 alin. (3) din Constituție care reglementează principiile statului de drept, și nu chestiuni care privesc drepturile fundamentale ale cetățenilor, respectiv art. 46 care garantează dreptul la moștenire, de interes în prezenta cauză. De asemenea, arată că art. 659 din Codul civil cuprinde principiile generale care guvernează materia succesiunii, fără a stabili ordinea și condițiile în care se vine la moștenire, astfel încât nu conține dispoziții de natură a încălca dreptul fundamental la moștenire ori principiile statului de drept, în sensul susținut de autoarea excepției.

8. Pe de altă parte, prin critica formulată, se solicită Curții Constituționale să se substituie legiuitorului și să constate neconstituționalitatea textului de lege pentru lipsa unui caz de nedemnitate, respectiv de înlăturare de la succesiune a unui moștenitor legal, ipoteză în care, în opinia instanței, s-ar încălca principiul separației puterilor în stat, Curtea urmând a se substitui astfel puterii legislative.

9. De altfel, instanța arată că art. 655 din Codul civil, care prevede cazurile de nedemnitate succesorală, nici nu face obiectul criticilor excepției de neconstituționalitate.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că nu poate fi reținută critica de neconstituționalitate formulată de autoarea excepției, deoarece, în realitate, aceasta urmărește completarea textului de lege criticat, în sensul introducerii unei reglementări din care să rezulte că „rudele mai apropiate le îndepărtează de la succesiune pe cele mai îndepărtate în cazul în care rudele mai apropiate în grad își îndeplinesc riguros obligațiile de întreținere a propriilor părinți”.

12. Așa fiind, Avocatul Poporului consideră că, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea nu poate modifica sau completa prevederile de lege supuse controlului de constituționalitate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 659 din Codul civil din 1864, care prevăd că „Succesiunile sunt deferite copiilor și descendenților defunctului, ascendenților și rudelor sale colaterale, în ordinea și după regulile mai jos determinate”. Curtea observă că soluția legislativă criticată a fost preluată, în esență, în cuprinsul art. 963 din noul Cod civil — Legea nr. 287 din 17 iulie 2009, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 24 iulie 2009, care prevede că „(1) Moștenirea se cuvine, în ordinea și după regulile stabilite în prezentul titlu, soțului supraviețuitor și rudelor defunctului, și anume descendenților, ascendenților și colateralilor acestuia, după caz.

(2) Descendenții și ascendenții au vocație la moștenire indiferent de gradul de rudenie cu defunctul, iar colateralii numai până la gradul al patrulea inclusiv.

(3) În lipsa moștenitorilor legali sau testamentari, patrimoniul defunctului se transmite comunei, orașului sau, după caz, municipiului în a cărui rază teritorială se aflau bunurile la data deschiderii moștenirii.”

16. Având în vedere că textul de lege care face obiectul excepției de neconstituționalitate nu mai este în vigoare, reținem faptul că, în legătură cu examinarea unor asemenea prevederi de lege, prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, nuanțând interpretarea sintagmei „în vigoare” din cuprinsul art. 29 din Legea nr. 47/1992, text care circumstanțiază controlul de constituționalitate numai la legile și ordonanțele în vigoare, Curtea Constituțională a reținut că acest control vizează „dispozițiile aplicabile cauzei, chiar dacă acestea nu mai sunt în vigoare”, dar ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. O astfel de soluție a fost justificată prin faptul că, deși abrogată, „legea civilă poate ultraactiva în unele situații, potrivit principiului «tempus regit actum»”.

17. Așa fiind, Curtea este competentă și urmează a se pronunța asupra prevederilor art. 659 din Codul civil din 1864, cu care a fost sesizată, chiar dacă acestea nu mai sunt în vigoare, ele continuând să își producă efectele în cauza concretă dedusă judecării.

18. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) potrivit cărora „România este stat de drept,

democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate”, precum și art. 46 privind dreptul la moștenire.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autoarea excepției susține că prevederile art. 659 din Codul civil sunt constituționale numai în măsura în care prevăd faptul că rudele de grad mai apropiat le înlătură pe cele de grad mai îndepărtat de la moștenire, sub condiția ca rudele mai apropiate ca grad să își îndeplinească riguros obligațiile de îngrijire a propriilor părinți. În măsura în care rudele mai apropiate ca grad nu își îndeplinesc aceste obligații, autoarea excepției apreciază că acestea trebuie să fie înlăturate de la moștenire de rudele mai îndepărtate, dacă acestea preiau atribuțiile de îngrijire ce le reveneau copiilor.

20. Autoarea excepției apreciază că textul de lege criticat, în forma în care este redactat, fără precizările mai sus amintite, încalcă dispozițiile art. 1 alin. (3) din Constituție, privind respectarea dreptății, ca valoare fundamentală a statului de drept, precum și dreptul la moștenire al celor care s-au ocupat de întreținerea lui *de cuius*, dar care nu se pot bucura de moștenirea rămasă de pe urma acestuia.

21. Pe de altă parte, prin critica sa, autoarea excepției solicită Curții Constituționale să constate neconstituționalitatea textului de lege pentru lipsa unui caz de nedemnitate, respectiv de înlăturare de la succesiune a unui moștenitor legal. A accepta soluția sugerată de autoarea excepției ar echivala cu adoptarea unei teze pe care legiuitorul nu a prevăzut-o și pe care, dacă ar fi dorit să o reglementeze, ar fi prevăzut-o în mod expres, incluzând-o în norma legală criticată.

22. Față de critica astfel formulată, Curtea constată că aceasta este inadmisibilă, întrucât autoarea excepției solicită, în realitate, modificarea și completarea prevederilor de lege criticate, aspect ce excedează competenței instanței de contencios constituțional, întrucât, potrivit prevederilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 659 din Codul civil din 1864, excepție ridicată de Aur Erzsebet în Dosarul nr. 3.196/302/2012 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 aprilie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Legii nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Având în vedere că prin Legea nr. 109/2009, România a ratificat Protocolul opțional, adoptat la New York la 18 decembrie 2002, la Convenția împotriva torturii și a altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, adoptată la New York la 10 decembrie 1984,

luând în considerare că, prin ratificarea Protocolului opțional, România și-a asumat obligația de a înființa, la nivel național, Mecanismul național de prevenire a torturii în locurile de detenție în vederea consolidării protecției persoanelor private de libertate în locurile de detenție și că termenul pentru înființarea acestui mecanism în România a fost de 3 ani de la data ratificării Protocolului opțional, precum și faptul că statul român a obținut două prelungiri succesive ale termenului de implementare a Protocolului opțional, astfel încât, în prezent, termenul-limită este august 2014,

ținând cont de împrejurarea că în anul 2013 a fost aprobat de Guvernul României Memorandumul cuprinzând reafirmarea soluției legislative privind preluarea atribuțiilor Mecanismului național de prevenire a torturii în locurile de detenție de către o autoritate independentă deja existentă, și anume, Avocatul Poporului,

având în vedere că, în aplicarea art. 2 din Legea nr. 109/2009, pentru respectarea Protocolului opțional ratificat, se impune crearea cadrului normativ intern care să asigure funcționarea Mecanismului național de prevenire a torturii în locurile de detenție, în condițiile prevăzute de Protocolul opțional,

văzând situația extraordinară reprezentată, pe de o parte, de necesitatea îndeplinirii de către România a obligației asumate prin ratificarea în anul 2009 a Protocolului opțional și, pe de altă parte, de apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor aflate în locuri de detenție, măsuri de natură a ajuta statul român să evite eventualele critici/recomandări cuprinse în rapoartele Mecanismului de cooperare și verificare pentru România (MCV), ale Subcomitetului ONU privind prevenirea torturii și altor pedepse sau tratamente crude (SPT) și ale Comitetului european pentru prevenirea torturii și tratamentelor sau pedepselor inumane sau degradante (CTP);

având în vedere că extinderea competențelor instituției Avocatul Poporului în materia contenciosului constituțional, contenciosului administrativ și a recursului în interesul legii nu a fost însoțită de măsuri concomitente de suplimentare a personalului, situație care a condus la un deficit de personal și, implicit, la încărcarea personalului de specialitate existent cu noi sarcini;

ținând seama de faptul că la atribuțiile anterioare se adaugă cele specifice Mecanismului național de prevenire a torturii în locurile de detenție, măsurile preconizate prin adoptarea ordonanței de urgență a Guvernului pentru modificarea și completarea Legii nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată, fiind menite să contribuie la asigurarea funcționării eficiente a activității întregii instituții pentru realizarea intereselor generale pe care aceasta le ocrotește, în condițiile în care activitatea de prevenire a torturii urmează a fi desfășurată, de la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență și până la 1 ianuarie 2015, de personalul de specialitate existent, în caz contrar, înființarea Mecanismului național de prevenire a torturii în locurile de detenție, neînsoțită de minima suplimentare a personalului și de reorganizarea structurii instituției Avocatul Poporului, ar conduce la perturbarea profundă a activității acesteia.

Ținând seama că situația extraordinară și caracterul urgent al demarării activității de prevenire a torturii în locurile de detenție impun o serie de măsuri pregătitoare menite să asigure constituirea și funcționarea structurilor din cadrul instituției Avocatul Poporului care efectuează vizitele anunțate sau inopinate în locurile de detenție, prin îndeplinirea activităților specifice Mecanismului de prevenire a torturii în locurile de detenție de către personalul existent al instituției Avocatul Poporului, precum și prin selectarea specialiștilor, colaboratorilor externi și a reprezentanților organizațiilor neguvernamentale a căror prezență în cadrul echipelor de vizitare este absolut necesară,

luând în considerare faptul că implementarea Mecanismului național de prevenire a torturii în locurile de detenție impune autorităților române luarea măsurilor necesare pentru asigurarea adoptării de urgență a modificărilor Legii nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată, în ansamblul său, sub aspectul completării atribuțiilor și a modului de exercitare a acestora: reconfigurarea structurii organizatorice, suplimentarea adecvată a bugetului instituției și a personalului acesteia atât la nivel central, cât și la nivel teritorial, precum și atribuirea unui sediu corespunzător desfășurării activității,

observând că, în cadrul instituției Avocatul Poporului, funcționează *de facto* o structură care îndeplinește atribuțiile privind controlul de constituționalitate, contenciosul administrativ și recursul în interesul legii. Constituirea Serviciului contencios constituțional, recurs în interesul legii, contencios administrativ și juridic, analizează acte normative, relații externe și comunicare se impune ca o măsură necesară pentru a delimita sarcinile personalului de specialitate din cadrul instituției Avocatul Poporului și a eficientiza activitatea acesteia, cu atât mai mult cu cât în structura instituției va fi integrat un nou domeniu de activitate, cu atribuții specifice privind prevenirea torturii,

observând jurisprudența Curții Constituționale, potrivit căreia ordonanțele de urgență nu pot afecta instituțiile fundamentale ale statului — cu privire la oricare din componentele care definesc regimul juridic al acestora: structura organizatorică, funcționarea, competențele, resursele materiale și financiare, numărul și statutul personalului, salarizarea, categoria de acte juridice pe care le adoptă etc., însă pot fi adoptate dacă, prin reglementările pe care le conțin, au consecințe pozitive în domeniile în care intervin. Referitor la domeniile care pot fi reglementate prin ordonanță de urgență, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a stabilit că „se poate deduce că interdicția adoptării de ordonanțe de urgență este totală și necondiționată atunci când menționează că «nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale» și că «nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică». În celelalte domenii prevăzute de text, cum este cazul în speță, ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate dacă «afectează», dacă au consecințe negative, dar, în schimb, pot fi adoptate dacă, prin reglementările pe care le conțin, au consecințe pozitive în

domeniile în care intervin” (Decizia nr. 55/2014, Decizia nr. 94/2011 și Decizia nr. 1.189/2008). Prin modificările propuse prin prezentul act normativ nu este afectat regimul juridic al instituției Avocatul Poporului în înțelesul dezvoltat de jurisprudența Curții Constituționale. Astfel, în ceea ce privește structura organizatorică se urmărește, în primul rând, integrarea Mecanismului național de prevenire a torturii în locurile de detenție ca domeniu de activitate în cadrul instituției Avocatul Poporului și, în al doilea rând, eficientizarea funcționării instituției în ansamblul ei. Pe cale de consecință, toate dispozițiile prezentului act normativ au efecte pozitive, cum ar fi: pe plan internațional, se îndeplinesc obligațiile asumate de România; pe plan intern, contribuie la îmbunătățirea activității instituțiilor care au în subordine locuri de detenție și a celor ce constituie locuri de detenție în sensul Protocolului, și, respectiv, în domeniul protecției drepturilor omului, prin activitatea specifică desfășurată de Mecanismul național de prevenire a torturii în locurile de detenție,

văzând recomandările cuprinse în Raportul Comisiei Europene împotriva rasismului și intoleranței — ECRI, publicat în data de 3 iunie 2014, și anume: sporirea resurselor disponibile pentru Avocatul Poporului și luarea măsurilor ca fondurile repartizate Avocatului Poporului să fie suficiente pentru a asigura o mărire a personalului,

ținând seama de necesitatea ca cetățenii aparținând minorităților naționale cu o pondere în unitățile administrativ-teritoriale de peste 20% din numărul locuitorilor să beneficieze efectiv de protecția drepturilor și libertăților cetățenești, prin mijloacele legale aflate la dispoziția Avocatului Poporului prin Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată,

în considerarea art. 10 pct. 2 din convenția-cadru pentru protecția minorităților naționale, încheiată la Strasbourg, la 1 februarie 1995, ratificată de România prin Legea nr. 33/1995, potrivit căruia „În ariile locuite tradițional sau în număr substanțial de persoane aparținând minorităților naționale, dacă aceste persoane solicită acest lucru și acolo unde această cerere corespunde unei nevoi reale, părțile se vor strădui să asigure, în măsura posibilului, condiții care să permită folosirea limbii minoritare în raporturile dintre aceste persoane și autoritățile administrative” și în conformitate cu pct. 64 din Raportul explicativ, anexă la Convenția-cadru pentru protecția minorităților naționale, potrivit căruia „Această prevedere nu reglementează toate relațiile dintre indivizii aparținând unei minorități naționale și autoritățile publice. Într-adevăr, nu sunt vizate decât autoritățile administrative. Acest din urmă termen trebuie totuși înțeles în sens larg, ca înglobând, de pildă, instituția ombudsman-ului”. Or, scopul instituției Avocatul Poporului este acela de a media între autoritățile administrative și cetățeni, inclusiv cei aparținând minorităților naționale,

având în vedere necesitatea eliminării riscului nerespectării obligației asumate de România prin ratificarea Protocolului opțional, precum și cerința asigurării funcționalității instituției Avocatul Poporului, se impune adoptarea acestor măsuri în regim de urgență,

în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul general public și constituie situații de urgență și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 277 din 15 aprilie 2014, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Instituția Avocatul Poporului, prin Domeniul privind prevenirea torturii și a altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante în locurile de detenție, denumit în continuare *Domeniul privind prevenirea torturii în locurile de detenție*, îndeplinește atribuțiile specifice de Mecanism național de prevenire a torturii în locurile de detenție, în sensul Protocolului opțional, adoptat la New York la 18 decembrie 2002, la Convenția împotriva torturii și a altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, adoptată la New York la 10 decembrie 1984, ratificat prin Legea nr. 109/2009, denumit în continuare *Protocol opțional*.”

2. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Autoritățile publice sunt obligate să comunice sau, după caz, să pună la dispoziția instituției Avocatul Poporului, în condițiile legii, informațiile, documentele sau actele pe care le dețin în legătură cu petițiile care au fost adresate instituției Avocatul Poporului, precum și cele referitoare la sesizările din oficiu și la vizitele anunțate sau inopinate pe care aceasta le efectuează pentru îndeplinirea atribuțiilor specifice Mecanismului național de prevenire a torturii în locurile de detenție, acordându-i sprijin pentru exercitarea atribuțiilor sale.”

3. La articolul 9, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Perioada de îndeplinire a funcției de Avocat al Poporului constituie vechime în magistratură și vechime în specialitate juridică.”

4. La articolul 10 alineatul (1), după litera d) se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:

„e) prevenirea torturii și a altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante în locurile de detenție.”

5. La articolul 13 alineatul (1), după litera a) se introduc trei noi litere, literele a¹)—a³), cu următorul cuprins:

„a¹) coordonează activitatea de prevenire a torturii în locurile de detenție, desfășurată prin Domeniul privind prevenirea torturii în locurile de detenție;

a²) aprobă rapoartele de vizită întocmite în cadrul activității de prevenire a torturii;

a³) aprobă recomandările care însoțesc rapoartele de vizită întocmite în cazurile în care, în urma vizitelor efectuate, sunt sesizate neregularități;”.

6. La articolul 14, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) Instituția Avocatul Poporului își exercită atribuțiile din oficiu sau la cererea persoanelor fizice, a societăților reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a asociațiilor sau a altor persoane juridice, precum și inopinat, prin efectuarea vizitelor în locurile de detenție, potrivit legii.”

7. La articolul 15, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Cetățenii aparținând minorităților naționale, cu domiciliul sau reședința în unități administrativ-teritoriale în care au o pondere de peste 20% din numărul locuitorilor, pot prezenta petiții în limba maternă și primesc răspuns în limba română și în limba maternă.”

8. După articolul 17 se introduce un nou articol, articolul 17¹, cu următorul cuprins:

„Art. 17¹. — (1) Conducerea locurilor de detenție prevăzute la art. 29² este obligată să permită, fără nicio restricție, persoanelor care sunt private de libertate, în baza unei decizii a unei autorități, să se adreseze, în orice mod, instituției Avocatul Poporului cu privire la lezarea drepturilor și libertăților lor, cu excepția restrângerilor legale.

(2) În scopul îndeplinirii atribuțiilor ce revin instituției Avocatul Poporului, administrația locurilor de detenție prevăzute la art. 29² este obligată să asigure accesul Avocatului Poporului, adjunctului de la Domeniul privind prevenirea torturii în locurile de detenție, precum și al reprezentanților instituției, fără nicio restricție, în toate locurile de detenție supuse monitorizării, pentru efectuarea vizitelor, anunțate sau inopinate, precum și a anchetelor dispuse în vederea soluționării petițiilor primite.

(3) Petițiile cu privire la actele de tortură, tratamentele cu cruzime, inumane sau degradante în locurile de detenție se soluționează, în funcție de problematica sesizată, de către Domeniul privind prevenirea torturii în locurile de detenție în colaborare cu celelalte structuri ale instituției Avocatul Poporului.

(4) Prevederile prezentei legi sunt puse la dispoziția persoanelor private de libertate, în limba română sau în limba pe care o înțeleg, imediat după primirea în locurile de detenție.”

9. La articolul 20, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) Avocatul Poporului și adjuncții acestuia au acces, în condițiile legii, la informațiile clasificate deținute de autoritățile publice, în măsura în care le consideră necesare pentru soluționarea petițiilor care le-au fost adresate, precum și a sesizărilor din oficiu și vizitelor anunțate sau inopinate pe care le efectuează pentru îndeplinirea atribuțiilor specifice Mecanismului național de prevenire a torturii în locurile de detenție.”

10. La articolul 21, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Recomandările Avocatului Poporului în Domeniul privind prevenirea torturii în locurile de detenție emise în cazul constatării unor neregularități au ca scop înlăturarea acestora, îmbunătățirea tratamentului și a condițiilor de detenție ale persoanelor private de libertate, prevenirea torturii și a pedepselor ori tratamentelor inumane sau degradante.”

11. La articolul 29, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Birourile teritoriale ale instituției Avocatul Poporului care își au sediul sau își desfășoară activitățile de audiență în unitățile administrativ-teritoriale în care cetățeni aparținând minorităților naționale au pondere de peste 20% din numărul locuitorilor asigură și folosirea limbii minorităților naționale respective, în scris și oral, în relațiile cu petiționarii.”

12. După capitolul IV — Atribuțiile Avocatului Poporului, se introduce un nou capitol, capitolul IV¹ — Activitatea în Domeniul privind prevenirea torturii în locurile de detenție, alcătuit din articolele 29¹—29¹⁹, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL IV¹

Activitatea în Domeniul privind prevenirea torturii în locurile de detenție

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Art. 29¹. — (1) Instituția Avocatul Poporului este singura structură națională desemnată să exercite atribuțiile prevăzute de Protocolul opțional, adoptat la New York la 18 decembrie 2002, la Convenția împotriva torturii și a altor pedepse ori

tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, adoptată la New York la 10 decembrie 1984, ratificat prin Legea nr. 109/2009.

(2) În sensul prezentei legi, prin *Subcomitetul de prevenire* se înțelege Subcomitetul de prevenire a torturii și a pedepselor ori tratamentelor inumane sau degradante, înființat prin Protocolul opțional.

Art. 29². — (1) În înțelesul prezentei legi, prin *loc de detenție* se înțelege orice loc în care persoanele sunt private de libertate în baza unei decizii a unei autorități, la cererea acesteia sau cu acordul expres ori tacit al acesteia.

(2) *Privare de libertate* înseamnă orice formă de detenție sau închisoare ori plasarea unei persoane într-un loc public sau privat de reținere pe care nu îl poate părăsi după voia sa, prin decizia oricărei autorități judiciare, administrative sau de altă natură.

(3) În sensul prezentei legi, sunt locuri de detenție sau, după caz, locuri în care instituția Avocatul Poporului își exercită atribuțiile privind prevenirea torturii următoarele:

- a) penitenciarele, inclusiv penitenciarele-spital;
- b) centrele educative, centrele de detenție;
- c) centrele de reținere și arestare preventivă;
- d) serviciile de tip rezidențial pentru minorii care au săvârșit fapte penale și nu răspund penal;
- e) spitalele de psihiatrie și pentru măsuri de siguranță, spitalele de psihiatrie;
- f) centrele de tranzit;
- g) centrele de cazare a străinilor luați în custodie publică, aflate în subordinea și administrarea Inspectoratului General pentru Imigrări;
- h) centrele speciale de primire și cazare a solicitanților de azil aflate în subordinea Inspectoratului General pentru Imigrări, având regimul juridic al zonei de tranzit;
- i) centrele în care se acordă servicii de asistență pentru consumatorii de droguri, în regim închis;
- j) orice alt loc care îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (1) sau face parte din sistemul de sănătate sau sistemul de asistență socială.

SECȚIUNEA a 2-a

Atribuțiile Domeniului privind prevenirea torturii în locurile de detenție

Art. 29³. — Domeniul privind prevenirea torturii în locurile de detenție monitorizează în mod regulat tratamentul aplicat persoanelor aflate în locuri de detenție în vederea consolidării protecției acestora împotriva torturii și a pedepselor și tratamentelor inumane sau degradante și a exercitării fără discriminare a drepturilor și libertăților fundamentale ale acestora, prin:

- a) vizitarea, anunțată sau inopinată, a locurilor de detenție în scopul verificării condițiilor de detenție și a tratamentului aplicat persoanelor private de libertate;
- b) formularea de recomandări conducerilor locurilor de detenție vizitate în urma vizitelor efectuate;
- c) formularea de propuneri de modificare și completare privind legislația în domeniu sau observații privind inițiativele legislative existente în domeniu, în condițiile art. 27;
- d) întocmirea proiectului părții componente referitoare la prevenirea torturii a raportului anual de activitate al Avocatului Poporului;
- e) formularea de propuneri și observații privind elaborarea, modificarea și completarea de strategii și politici publice în domeniul prevenirii torturii și a pedepselor sau tratamentelor inumane sau degradante, în condițiile legii;
- f) menținerea legăturii cu Subcomitetul de prevenire;

g) analizarea, implementarea, monitorizarea și evaluarea, sub conducerea Avocatului Poporului, a programelor internaționale de asistență tehnică și financiară pentru realizarea scopului Domeniului privind prevenirea torturii în locurile de detenție;

h) coordonarea organizării campaniilor de informare, de educare și instruire în scopul prevenirii torturii și a pedepselor sau tratamentelor aplicate cu cruzime, inumane sau degradante;

i) îndeplinește orice alte atribuții stabilite de Avocatul Poporului, în limitele legii.

SECȚIUNEA a 3-a

Organizarea activității de prevenire a torturii și tratamentelor cu cruzime, inumane și degradante în cadrul locurilor de detenție

Art. 294. — (1) Domeniul privind prevenirea torturii în locurile de detenție este organizat în structura centrală și structura teritorială.

(2) Structura centrală cuprinde și Centrul zonal București. Structura teritorială este constituită din 3 centre zonale.

(3) Avocatul Poporului stabilește prin ordin locurile în care sunt amplasate centrele zonale și județele care intră în aria de competență a acestora, precum și criteriile de selectare a personalului din cadrul Domeniului privind prevenirea torturii în locurile de detenție.

(4) La desfășurarea activității de prevenire a torturii vor participa reprezentanți ai organizațiilor neguvernamentale active în domeniul protecției drepturilor omului, selectate pe baza activității, de către Avocatul Poporului.

Art. 295 — (1) Pentru desfășurarea activităților Domeniului privind prevenirea torturii în locurile de detenție, la nivelul structurii centrale, sunt cooptați și colaboratori externi de alte specialități decât cei angajați permanent, în baza unor contracte de prestări de servicii. Colaboratorii externi sunt selectați de către Avocatul Poporului, pe baza propunerilor primite de la Colegiul Medicilor din România, Colegiul Psihologilor din România, Societatea Sociologilor din România, Colegiul Național al Asistenților Sociali sau de la alte asociații profesionale din care fac parte.

(2) Pe perioada îndeplinirii atribuțiilor, colaboratorii externi se supun îndatoririlor personalului instituției în ceea ce privește păstrarea confidențialității lucrărilor și a celorlalte reguli de disciplină internă ale instituției.

(3) În desfășurarea activităților specifice Domeniului privind prevenirea torturii în locurile de detenție, membrii echipelor de vizitare sunt independenți.

Art. 296. — (1) Pentru desfășurarea activităților Domeniului privind prevenirea torturii în locurile de detenție, la nivelul structurii teritoriale, sunt cooptați și colaboratori externi de alte specialități decât cei angajați permanent, în baza unor contracte de prestări de servicii. Colaboratorii externi de la nivel teritorial sunt selectați de către Avocatul Poporului, pe baza propunerilor primite de la Colegiul Medicilor din România, Colegiul Psihologilor din România, Societatea Sociologilor din România, Colegiul Național al Asistenților Sociali sau de la alte asociații profesionale din care fac parte.

(2) Dispozițiile art. 295 alin. (3) se aplică în mod corespunzător și colaboratorilor externi cooptați la nivelul structurii teritoriale.

SECȚIUNEA a 4-a

Desfășurarea vizitelor în locurile de detenție

Art. 297. — (1) Echipele de vizitare desfășoară vizite anunțate sau inopinate în locurile de detenție care intră sub incidența prezentei legi.

(2) Echipa de vizitare are în componența sa cel puțin un medic, în funcție de specializarea necesară, și un reprezentant al organizațiilor neguvernamentale dintre cele prevăzute la art. 294 alin. (4).

(3) Vizitele sunt desfășurate din oficiu, pe baza unui plan anual de vizitare, propus de adjunctul Avocatului Poporului pentru Domeniul privind prevenirea torturii în locurile de detenție și aprobat de către Avocatul Poporului ori inopinat sau pe baza sesizării oricărei persoane sau a luării la cunoștință pe orice cale despre existența unei situații de tortură ori tratamente aplicate cu cruzime, inumane sau degradante în cadrul unui loc de detenție.

(4) În vederea elaborării planului anual de vizitare sunt avute în vedere cel puțin următoarele criterii:

- a) tipurile locurilor de detenție existente;
- b) repartizarea geografică a locurilor de detenție;
- c) sesizările primite asupra existenței unei situații de tortură ori tratamentele cu cruzime, inumane sau degradante;
- d) vulnerabilitatea cunoscută a anumitor tipuri de locuri de detenție;
- e) rapoartele anterioare ale Domeniului privind prevenirea torturii în locurile de detenție și ale celorlalte domenii de activitate din cadrul instituției.

Art. 298. — (1) Instituțiile vizitate sunt obligate să pună la dispoziția reprezentanților echipei de vizitare, în condițiile legii, înainte, în timpul sau după efectuarea vizitei, orice documente sau informații care se află la dispoziția lor sau pe care le pot procura, solicitate de aceștia în scopul îndeplinirii atribuțiilor legale.

(2) Conducerea locurilor de detenție vizitate este obligată să acorde asistență și să se întâlnească cu membrii echipei de vizitare, în vederea realizării scopului vizitei.

Art. 299. — (1) Pentru îndeplinirea atribuțiilor legale, membrii echipei de vizitare pot avea întrevederi în condiții de confidențialitate cu orice persoană privată de libertate în cadrul instituției vizitate.

(2) La solicitarea membrilor echipei de vizitare, instituția vizitată este obligată să pună la dispoziție un loc adecvat pentru desfășurarea întrevederii.

(3) Întrevederile au loc doar cu acordul persoanei private de libertate sau al reprezentatului legal al acesteia și sunt confidențiale.

(4) La întrevedere nu pot participa reprezentanți ai locului de detenție decât la solicitarea expresă a membrilor echipei de vizitare și doar în scopul asigurării protecției acestora. În acest caz, reprezentanții locului de detenție vor asigura numai supraveghere vizuală, cu respectarea confidențialității întrevederii.

(5) Numele și alte date personale ale persoanei intervievate nu pot fi făcute publice decât cu acordul scris prealabil al acesteia sau al reprezentantului legal al acesteia.

(6) Pentru desfășurarea întrevederilor cu persoane care nu înțeleg sau nu vorbesc limba română se va asigura prezența unui interpret, costurile interpretării fiind suportate din fondurile alocate activității Domeniului privind prevenirea torturii în locurile de detenție.

(7) Membrii echipei de vizitare pot solicita întrevederi cu orice altă persoană despre care apreciază că poate furniza informații pertinente, cu acordul acesteia.

Art. 29¹⁰. — Nicio persoană nu poate fi trasă la răspundere pentru informațiile comunicate membrilor echipei de vizitare.

Art. 29¹¹. — (1) Constatările rezultate în urma vizitelor sunt cuprinse într-un raport de vizită care, în cazurile în care sunt sesizate neregularități, este însoțit de recomandări motivate în vederea îmbunătățirii tratamentului și condițiilor persoanelor private de libertate și a prevenirii torturii și pedepselor ori tratamentelor inumane sau degradante.

(2) Raportul de vizită se întocmește de către membrii echipei de vizitare în termen de maximum 30 de zile de la data finalizării acesteia și este aprobat de Avocatul Poporului.

Art. 29¹². — (1) Instituția vizitată are obligația de a transmite în termen de 30 de zile un răspuns motivat privind propunerile și recomandările cuprinse în raportul de vizită, cu indicarea punctului de vedere față de cele constatate, a termenului motivat în care vor fi luate măsuri pentru conformarea cu conținutul acestora sau, dacă este cazul, a motivelor pentru care nu se poate conforma.

(2) Pentru motive întemeiate, termenul de 30 de zile prevăzut la alin. (1) poate fi prelungit cu încă 30 de zile, cu aprobarea adjunctului Avocatului Poporului pentru Domeniul privind prevenirea torturii în locurile de detenție.

(3) În cazul în care instituția vizată nu se conformează, Avocatul Poporului sau, după caz, adjunctul Avocatului Poporului pentru Domeniul privind prevenirea torturii în locurile de detenție va informa asupra acestui aspect autoritatea ierarhic superioară ori autoritatea administrației publice locale sau centrale care a emis autorizația de funcționare, în cazul locurilor de detenție private, și poate acționa potrivit prevederilor prezentei legi și ale Regulamentului de organizare și funcționare al instituției Avocatului Poporului.

Art. 29¹³. — Raportul de vizită, precum și răspunsul motivat prevăzut la art. 29¹², atunci când acesta a fost transmis, sunt publice și se afișează pe pagina de internet a instituției vizate de către acesta, a autorității ierarhic superioare ori autorității administrației publice locale sau centrale care a emis autorizația de funcționare, precum și a Avocatului Poporului, cu excepția acelor părți care privesc date personale ori informații clasificate.

Art. 29¹⁴. — (1) În cazurile în care se constată o încălcare a drepturilor omului prin tortură ori tratamente aplicate cu cruzime, inumane sau degradante care produc un risc iminent de afectare a vieții sau sănătății unei persoane, se elaborează un raport preliminar în regim de urgență.

(2) Termenul pentru întocmirea și adoptarea raportului preliminar este de 3 zile și poate fi prelungit pentru motive întemeiate cu încă 3 zile.

(3) Instituțiile vizate sunt obligate să se conformeze de urgență propunerilor și recomandărilor sau să formuleze un răspuns în condițiile prevăzute la art. 29¹² în termen de maximum 3 zile calendaristice.

Art. 29¹⁵. — Avocatul Poporului are obligația de a sesiza de îndată organele judiciare atunci când, în exercitarea atribuțiilor sale, constată existența unor indicii privind săvârșirea unor fapte prevăzute de legea penală.

Art. 29¹⁶. — (1) Adjunctul Avocatului Poporului pentru Domeniul privind prevenirea torturii în locurile de detenție elaborează proiectul raportului anual privind activitatea domeniului, parte componentă a raportului anual al instituției Avocatului Poporului, pe care îl supune spre aprobare Avocatului Poporului.

(2) Raportul anual cuprinde: analiza și concluziile vizitelor desfășurate pe parcursul aceluși an; propunerile și recomandările formulate; măsurile luate de autoritățile naționale cu privire la acestea; propuneri de îmbunătățire a cadrului legislativ în

domeniul de activitate, precum și orice alte date sau informații relevante pentru activitatea Domeniului privind prevenirea torturii în locurile de detenție.

(3) Raportul de activitate a Domeniului privind prevenirea torturii în locurile de detenție este parte componentă a Raportului anual pe care Avocatul Poporului îl prezintă în ședința comună a celor două Camere ale Parlamentului.

SECȚIUNEA a 5-a

Menținerea legăturii cu Subcomitetul de prevenire a torturii

Art. 29¹⁷. — În exercitarea atribuțiilor sale, Avocatul Poporului sau, după caz, adjunctul Avocatului Poporului pentru prevenirea torturii menține legătura cu Subcomitetul de prevenire a torturii, trimite acestuia informații și se întâlnește cu membrii acestuia.

Art. 29¹⁸. — Personalul de execuție de specialitate cu studii juridice și specialiștii pot beneficia de pregătire profesională și asistență tehnică din partea Subcomitetului de prevenire a torturii, în condițiile protocolului opțional.

Art. 29¹⁹. — Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale activității de prevenire a torturii și a tratamentelor cu cruzime, inumane sau degradante se asigură de la bugetul de stat, iar fondurile destinate acestuia fac parte din bugetul instituției Avocatului Poporului.”

13. După articolul 33 se introduce un nou articol, articolul 33¹, cu următorul cuprins:

„Art. 33¹. — În cadrul instituției Avocatul Poporului se organizează, pe lângă domeniile de activitate, următoarele:

a) Serviciul contencios constituțional, recurs în interesul legii, contencios administrativ și juridic, analiză acte normative, relații externe și comunicare, în subordinea directă a Avocatului Poporului, condus de un șef serviciu, care coordonează: Biroul contencios constituțional și recurs în interesul legii, Biroul contencios administrativ și juridic și Biroul analiză acte normative, relații externe și comunicare.

b) Biroul financiar, salarizare și resurse umane și Biroul administrativ. Directorul coordonator îndrumă și răspunde de activitatea Biroului financiar, salarizare și resurse umane și a Biroului administrativ.”

14. La articolul 36, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alineatele (31) și (32), cu următorul cuprins:

„(31) Activitatea desfășurată de personalul de execuție de specialitate cu studii juridice în cadrul instituției Avocatului Poporului constituie vechime în specialitatea studiilor absolvite și în magistratură, în condițiile prevăzute de dispozițiile art. 86 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(32) Personalul de conducere și execuție de altă specialitate decât cea juridică din cadrul instituției Avocatului Poporului beneficiază de vechime în specialitatea studiilor absolvite.”

15. La articolul 36, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Avocatul Poporului și adjunctii Avocatului Poporului care nu au domiciliu și nici locuință proprietate personală în municipiul București beneficiază, de la data numirii în funcție, de decontarea cheltuielilor de cazare și transport de la localitatea de domiciliu până la locul de muncă din municipiul București, în condițiile legii.”

Art. II. — (1) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Avocatul Poporului aprobă, prin ordin, noul stat de funcții și de personal al instituției.

(2) Prin derogare de la dispozițiile art. 34 din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată, personalul de execuție de specialitate care își desfășoară activitatea în cadrul instituției Avocatul Poporului sau în cadrul birourilor teritoriale ale instituției Avocatul Poporului poate trece la cerere, cu aprobarea Avocatului Poporului, în structura centrală a Domeniului privind prevenirea torturii în locurile de detenție sau în structura teritorială a Domeniului privind prevenirea torturii în locurile de detenție.

(3) În urma aprobării noului stat de funcții, Avocatul Poporului adoptă, prin ordin, metodologia de promovare în funcții, grade sau trepte profesionale a personalului instituției și promovează, prin ordin, personal din cadrul instituției. Celelalte posturi vacante se ocupă prin concurs sau examen organizat în condițiile legii.

(4) Numărul de personal finanțat potrivit legii se suplimentează cu 8 posturi, dintre care: 1 adjunct al Avocatului Poporului, 4 angajați pentru Domeniul privind prevenirea torturii în locurile de detenție, 3 angajați la Serviciul contencios constituțional, recurs în interesul legii, contencios administrativ și juridic, analiză acte normative, relații externe și comunicare.

(5) Asigurarea fondurilor necesare acestor modificări se va face cu data de 1 ianuarie 2015.

Art. III. — (1) Centrul zonal București preia în sfera sa de competență județele arondate Biroului teritorial Slobozia, nefuncțional la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Până la 1 ianuarie 2015, dată la care devine funcțională schema completă de personal prevăzută de prezentul act normativ, activitatea privind prevenirea torturii este desfășurată de personalul de specialitate, existent la nivelul instituției Avocatul Poporului, inclusiv de cel de la nivelul birourilor teritoriale și de specialiști colaboratori.

Art. IV. — La articolul 24 alineatul (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea

bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 249 din 14 aprilie 2009, aprobată prin Legea nr. 227/2009, cu modificările și completările ulterioare, după litera f) se introduce o nouă literă, litera g), cu următorul cuprins:

„g) achizițiile efectuate de către instituția Avocatul Poporului, în vederea realizării atribuțiilor ce îi revin ca urmare a înființării, în cadrul acestei instituții, a Mecanismului național de prevenire a torturii în locurile de detenție.”

Art. V. — La articolul III alineatul (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2012 privind unele măsuri de reducere a cheltuielilor publice și întărirea disciplinei financiare și de modificare și completare a unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 12 iunie 2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 16/2013, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) organizate, în condițiile legii, la nivelul președintelui României, Președintelui Senatului, președintelui Camerei Deputaților, prim-ministrului, viceprim-ministrului, președintelui Curții Constituționale, președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintelui Consiliului Superior al Magistraturii, președintelui Curții de Conturi, Avocatului Poporului, miniștrilor, miniștrilor delegați și celorlalți conducători ai instituțiilor și autorităților publice centrale și locale cu rol de ordonator principal de credite;”.

Art. VI. — Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 277 din 15 aprilie 2014, cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea acesteia prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul justiției,

Robert Marius Cazanciuc

p. Ministrul afacerilor externe,

George Ciamba,

secretar de stat

Viceprim-ministru,

ministrul afacerilor interne,

Gabriel Oprea

Ministrul finanțelor publice,

Ioana-Maria Petrescu

p. Ministrul delegat pentru buget,

Gheorghe Gherghina,

secretar de stat

p. Ministrul muncii, familiei, protecției sociale

și persoanelor vârstnice,

Teodor Codrin Scutaru,

secretar de stat

Ministrul educației naționale,

Remus Pricopie

Ministrul sănătății,

Nicolae Bănicioiu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind transmiterea unui imobil din proprietatea publică a statului și administrarea
Ministerului Transporturilor în proprietatea publică a județului Tulcea**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 867 alin. (1), art. 868 alin. (1) și art. 869 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, precum și al art. 9 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unui imobil aflat în proprietatea publică a statului, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din proprietatea publică a statului și administrarea Ministerului Transporturilor, aflat în concesiunea Companiei Naționale „Administrația Porturilor Dunării Maritime” — S.A. Galați, în proprietatea publică a județului Tulcea în vederea dezvoltării unor proiecte de interes public local.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilului transmis potrivit art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — Ministerul Transporturilor va opera modificările intervenite în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale
și administrației publice,

Shhaideh Sevil,
secretar de stat

p. Ministrul transporturilor,
Iulian-Ghiocel Matache,
secretar de stat

p. Ministrul finanțelor publice,
György Attila,
secretar de stat

Ministrul delegat pentru buget,
Liviu Voinea

București, 28 iunie 2014.
Nr. 538.

ANEXĂ

**DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilului care se transmite din proprietatea publică a statului și administrarea Ministerului Transporturilor
în proprietatea publică a județului Tulcea**

Persoana juridică de la care se transmite bunul imobil/CUI	Persoana juridică la care se transmite bunul imobil/CUI	Cod de clasificare	Denumirea bunului care se transmite	Descrierea tehnică a bunului (pe scurt)	Vecinătăți	Adresa	Valoarea de inventar (lei)	Situția juridică	
								Baza legală	în administrare/ concesiune
Statul român, prin Ministerul Transporturilor/ 13633330 C.N.A.P.D.M. Galați/ 11776466	Județul Tulcea	8.18.01 Nr. M.F. 150260 (parțial)	teren	Teren portuar Tulcea Sp = 22.564 mp Nr. CF 31481 (teren fără construcții)	N — Dunărea S — Domeniu public local	Țara: România; județ: Tulcea; MRJ Tulcea; Strada Portului nr. 28	1.081.493	Legea nr. 213/1998 Hotărârea Guvernului nr. 518/1998 Hotărârea Guvernului nr. 740/2003 Hotărârea Guvernului nr. 285/2005 Hotărârea Guvernului nr. 1.441/2007	concesionat

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

pentru modificarea și completarea Reglementărilor privind omologarea de tip și eliberarea cărții de identitate a vehiculelor rutiere, precum și omologarea de tip a produselor utilizate la acestea — RNTR 2, aprobate prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 211/2003

În temeiul prevederilor art. 17 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 78/2000 privind omologarea, eliberarea cărții de identitate și certificarea autenticității vehiculelor rutiere în vederea comercializării, înmatriculării sau înregistrării acestora în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 230/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 24/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. I. — Reglementările privind omologarea de tip și eliberarea cărții de identitate a vehiculelor rutiere, precum și omologarea de tip a produselor utilizate la acestea — RNTR 2, aprobate prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 211/2003, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 275 și 275 bis din 18 aprilie 2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La secțiunea 1 capitolul II, punctul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„9. În cadrul prezentelor reglementări, dacă nu se specifică altfel, prin referire la Directiva 2003/37/CE se înțelege forma acesteia în versiunea care include toate modificările ulterioare până la Directiva 2013/15/UE inclusiv, iar începând cu 1 ianuarie 2015 forma acesteia în versiunea care include toate modificările ulterioare până la Directiva 2014/44/UE inclusiv.”

2. La secțiunea 1 capitolul II, punctul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„10. În cadrul prezentelor reglementări, dacă nu se specifică altfel, prin referirea la Directiva 2002/24/CE se înțelege forma acesteia în versiunea care include toate modificările și completările ulterioare până la Directiva 2013/60/UE inclusiv.”

3. La secțiunea 1 capitolul III, punctul 25 se abrogă.

4. La secțiunea 2 capitolul I punctul 9, alineatele (1), (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) RAR va acorda omologarea CE de tip pentru:

a) un tip de vehicul care respectă datele din dosarul informativ și cerințele tehnice specificate în actele de reglementare aplicabile enumerate în anexa nr. 2 la prezenta secțiune sau în apendicele 1 din anexa IV la Directiva 2007/46/CE;

b) un tip de vehicul special care respectă datele din dosarul informativ și cerințele tehnice specificate în actele de reglementare aplicabile enumerate în apendicele 1—6 din anexa XI la Directiva 2007/46/CE. Cerințele suplimentare privind compartimentul pentru transportul pacienților din ambulanțe, prevăzute în apendicele 1 la anexa XI la Directiva 2007/46/CE, precum și cerințele suplimentare privind încercarea sistemului de ancorare a scaunelor rulante și a sistemului de reținere a ocupanților acestora din vehiculele accesibile scaunelor rulante, prevăzute în apendicele 3 la anexa XI la Directiva 2007/46/CE, se aplică de la 1 noiembrie 2014 numai la omologarea de tip.

Se aplică procedurile stabilite în anexa V la Directiva 2007/46/CE.

.....
(4) Dacă pentru o anumită omologare CE de tip au fost impuse restricții de valabilitate ori s-au acordat derogări de la anumite dispoziții ale actelor de reglementare în conformitate

cu pct. 20 sau pct. 21 sau cu apendicele 1—6 din anexa XI la Directiva 2007/46/CE, certificatul de omologare CE de tip menționează restricțiile sau derogările respective.

(5) În cazul în care datele din dosarul informativ prevăd dispoziții pentru vehiculele speciale, în conformitate cu apendicele 1—6 din anexa XI la Directiva 2007/46/CE, certificatul de omologare CE de tip menționează dispozițiile respective.”

5. La secțiunea 2 capitolul I punctul 11, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Respectarea cerințelor tehnice prevăzute de prezentul capitol și de actele de reglementare enumerate în anexa nr. 2 la prezenta secțiune, apendicele 1 din anexa IV la Directiva 2007/46/CE sau în apendicele 1—6 din anexa XI la Directiva 2007/46/CE este demonstrată prin intermediul unor încercări adecvate efectuate de RAR sau de serviciile tehnice notificate.”

6. La secțiunea 2 capitolul I punctul 30, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Regulamentele CEE-ONU la care a aderat Comunitatea fac parte din omologarea CE de tip a vehiculelor în aceleași condiții ca directivele CE/CEE sau regulamentele CE individuale.”

7. La secțiunea 2 capitolul II punctul 1, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) RAR acordă omologări naționale de tip pentru vehiculele produse în serie mică care fac parte din domeniul de aplicare prevăzut la pct. 2, în conformitate cu prevederile pct. 21.”

8. La secțiunea 2 capitolul II punctul 7, alineatele (9) și (10) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(9) Dacă pentru o anumită omologare națională de tip au fost impuse restricții de valabilitate ori s-au acordat derogări de la anumite dispoziții ale actelor de reglementare în conformitate cu procedura de derogare pentru tehnologiile și conceptele noi sau cu apendicele 1—6 din anexa XI la Directiva 2007/46/CE, certificatul de omologare națională de tip menționează restricțiile sau derogările respective.

(10) În cazul în care datele din dosarul prevăzut la pct. 6 alin. (3) prevăd dispoziții pentru vehiculele speciale, în conformitate cu apendicele 1—6 din anexa XI la Directiva 2007/46/CE, certificatul de omologare națională de tip menționează dispozițiile respective.”

9. La secțiunea 2 anexa nr. 2, tabelele 4—8¹ se abrogă.

10. La secțiunea 2 anexa nr. 2, notele existente după tabelul 8¹ se abrogă.

11. La secțiunea 2 anexa nr. 2, titlul tabelului 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Tabelul 9 — Lista Regulamentelor CEE—ONU recunoscute ca alternative la directivele sau regulamentele (CE)/(UE) menționate în tabelele 1 și 3”

12. La secțiunea 2 anexa nr. 2 tabelul 9, după punctul 57 se introduce un nou punct, punctul 58, care va avea următorul cuprins:

„58. Protecția pietonilor	127	00
Sistem de frânare (asistență la frânare)	13-H	00 (suplimentul 9 și suplimentele ulterioare”

13. La secțiunea 3 anexa nr. 2 punctul 23.1, partea introductivă a subpunctului 23.1.1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„23.1.1. La omologarea națională sau omologarea CE de tip, după caz, a tipurilor noi sau a familiilor noi de motoare ori a tipurilor noi de vehicule echipate cu astfel de motoare trebuie respectate prevederile Directivei 2000/25/CE, modificată prin Directiva 2011/72/UE și prin Directiva 2011/87/UE, iar începând cu 1 ianuarie 2015 ale Directivei 2000/25/CE, modificată prin Directiva 2014/43/UE, după cum urmează:”

14. La secțiunea 3 anexa nr. 2, după subpunctul 23.1.7 se introduce un nou subpunct, subpunctul 23.1.7¹, cu următorul cuprins:

„23.1.7¹. Începând cu 1 ianuarie 2015, RAR recunoaște omologările acordate în conformitate cu prevederile anexei III la Directiva 2000/25/CE, modificată prin Directiva 2014/43/UE, și recunoaște mărcile de omologare corespunzătoare ca fiind conforme cu prevederile subpct. 23.1.1.”

15. La secțiunea 4 capitolul I punctul 5, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„5. Certificatul de conformitate și marca de omologare CE de tip

(1) Pentru fiecare autovehicul produs în conformitate cu tipul care a fost omologat trebuie emis, de către producător, un CoC, al cărui model este prevăzut în partea A a anexei IV la Directiva 2002/24/CE. Acest certificat trebuie să însoțească fiecare autovehicul.

Începând cu 1 iulie 2014, pentru autovehiculele care sunt conforme cu dispozițiile din Directiva 97/24/CE, certificatele de conformitate se eliberează în formatul prevăzut în Directiva 2013/60/UE.

CoC trebuie realizat în așa fel încât să prevină orice posibilitate de falsificare. În acest scop, imprimarea trebuie efectuată pe hârtie protejată fie prin imagini grafice colorate, fie printr-un filigran care conține marca de identificare a producătorului autovehiculului.”

16. La secțiunea 4 anexa nr. 2, pozițiile 29, 33, 37, 38 și 44 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„29. Anvelope	97/24, cap. 1	30 ⁽¹⁾ , 54 ⁽²⁾ , 64 ⁽³⁾ , 75 ⁽⁴⁾
---------------	---------------	--

33. Dispozitive iluminare și semnalizare luminoasă	97/24, cap. 2	3 ⁽⁵⁾ , 19 ⁽⁶⁾ , 20 ⁽⁷⁾ , 37 ⁽⁸⁾ , 38 ⁽⁹⁾ , 50 ⁽¹⁰⁾ , 53 ⁽¹¹⁾ , 56 ⁽¹²⁾ , 57 ⁽¹³⁾ , 72 ⁽¹⁴⁾ , 74 ⁽¹⁵⁾ , 82 ⁽¹⁶⁾
--	---------------	---

37. Nivel sonor și sistem de evacuare**)	97/24, cap. 9	41 ⁽¹⁷⁾
38. Oglindă (oglinzi) retrovizoare	97/24, cap. 4	81 ⁽¹⁸⁾

44. Puncte ancorare centuri de siguranță și centuri de siguranță (pentru mopedele cu trei roți, triciclurile și cvadriciclurile carosate)	97/24, cap. 11	16 ⁽¹⁹⁾ ”
---	----------------	----------------------

17. La secțiunea 4 anexa nr. 2, după tabel se introduc următoarele note:

- „(1) E/CEE/TRANS/505/REV 1/ADD 29
- (2) E/CEE/TRANS/505/REV 1/ADD 53
- (3) E/CEE/TRANS/505/REV 1/ADD 63
- (4) E/CEE/TRANS/505/REV 1/ADD 74
- (5) E/CEE/TRANS/324/ADD 2
- (6) E/CEE/TRANS/324/REV 1/ADD 18
- (7) E/CEE/TRANS/324/REV 1/ADD 19
- (8) E/CEE/TRANS/505/REV 1/ADD 36
- (9) E/CEE/TRANS/324/REV 1/ADD 37
- (10) E/CEE/TRANS/505/REV 1/ADD 49
- (11) E/CEE/TRANS/505/REV 1/ADD52/Rev.2
- (12) E/CEE/TRANS/505/REV 1/ADD 55
- (13) E/CEE/TRANS/505/REV 1/ADD 56
- (14) E/CEE/TRANS/505/REV 1/ADD 71
- (15) E/CEE/TRANS/505/REV 1/ADD73/Rev.2/Amend.1
- (16) E/CEE/TRANS/505/REV 1/ADD 81
- (17) E/CEE/TRANS/505/Rev.1/Add.40/Rev.2
- (18) E/CEE/TRANS/505/REV 1/ADD 80
- (19) E/CEE/TRANS/505/REV 1/ADD 15”

18. La secțiunea 4 anexa nr. 2, punctul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

„28. Măsuri împotriva poluării atmosferice

28.1. La omologarea CE de tip a tipurilor noi de autovehicule din categoria L trebuie respectate prevederile Directivei 97/24/CEE cap. 5, modificată prin Directiva 2013/60/UE.

28.1.1. În cazul autovehiculelor din categoriile L1e, L2e și L6e, în ceea ce privește încercarea de tip I, se aplică valorile-limită precizate în tabelul din cap. 5, anexa I, pct. 2.2.1.1.3.1 din Directiva 97/24/CEE cap. 5, modificată prin Directiva 2013/60/UE (Euro 3).

28.1.2. În cazul autovehiculelor din categoriile L3e și L4e, în ceea ce privește încercarea de tip I, se aplică valorile-limită precizate la linia B a tabelului din capitolul 5, anexa II, pct. 2.2.1.1.5 din Directiva 97/24/CEE cap. 5, modificată prin Directiva 2002/51/CE (Euro 3).

28.1.2.1. La solicitarea producătorului, procedura de încercare stabilită prin Regulamentul tehnic mondial (RTM) CEE-ONU nr. 2 poate fi aplicată în cazul autovehiculelor din categoriile L3e și L4e în locul procedurii de încercare stabilite pentru încercarea de tip I din cap. 5, anexa II. În cazul aplicării procedurii stabilite prin RTM CEE-ONU nr. 2, autovehiculul va trebui să respecte valorile-limită ale emisiilor poluante precizate la linia C a tabelului din cap. 5, anexa II, pct. 2.2.1.1.5, precum și celelalte dispoziții ale directivei, cu excepția pct. 2.2.1.1.1—2.2.1.1.4 din anexa II din Directiva 97/24/CEE cap. 5, modificată prin Directiva 2006/72/UE (Euro 3).

28.1.3. În cazul autovehiculelor din categoriile L5e și L7e, în ceea ce privește încercarea de tip I, se aplică valorile-limită precizate la linia A a tabelului din capitolul 5, anexa II, pct. 2.2.1.1.5 din Directiva 97/24/CEE cap. 5, modificată prin Directiva 2002/51/CE.

28.2. La înmatricularea, înregistrarea sau comercializarea autovehiculelor noi din categoria L trebuie respectate prevederile Directivei 97/24/CE cap. 5, modificată prin Directiva 2006/72/CE.

28.2.1. În cazul autovehiculelor din categoriile L1e, L2e și L6e, în ceea ce privește încercarea de tip I, se aplică valorile-limită precizate la linia a doua a tabelului din cap. 5, anexa I, pct. 2.2.1.1.3 din Directiva 97/24/CEE cap. 5 (Euro 2).

28.2.2. În cazul autovehiculelor din categoriile L3e și L4e, în ceea ce privește încercarea de tip I, se aplică valorile-limită precizate la linia B a tabelului din capitolul 5, anexa II, pct. 2.2.1.1.5 din Directiva 97/24/CEE cap. 5, modificată prin Directiva 2002/51/CE (Euro 3).

28.2.2.1. La solicitarea producătorului, procedura de încercare stabilită prin Regulamentul tehnic mondial (RTM) CEE-ONU nr. 2 poate fi aplicată în cazul autovehiculelor din categoriile L3e și L4e în locul procedurii de încercare stabilite pentru încercarea de tip I din cap. 5, anexa II. În cazul aplicării procedurii stabilite prin RTM CEE-ONU nr. 2, autovehiculul va trebui să respecte valorile-limită ale emisiilor poluante precizate la linia C a tabelului din cap. 5, anexa II, pct. 2.2.1.1.5, precum și celelalte dispoziții ale directivei, cu excepția pct. 2.2.1.1.1—2.2.1.1.4 din anexa II din Directiva 97/24/CEE cap. 5, modificată prin Directiva 2006/72/UE (Euro 3).

28.2.3. În cazul autovehiculelor din categoriile L5e și L7e, în ceea ce privește încercarea de tip I, se aplică valorile-limită precizate la linia A a tabelului din capitolul 5, anexa II, pct. 2.2.1.1.5 din Directiva 97/24/CEE cap. 5, modificată prin Directiva 2002/51/CE.

28.3. La omologarea CE de tip a tipurilor noi de catalizatoare de schimb trebuie respectate prevederile Directivei 97/24/CE cap. 5, modificată prin Directiva 2006/27/CE.

28.4. La introducerea pe piață, comercializarea sau instalarea catalizatoarelor de schimb noi trebuie respectate prevederile Directivei 97/24/CE cap. 5, modificată prin Directiva

2005/30/CE, astfel cum a fost rectificată și modificată prin Directiva 2006/120/CE.”

19. La secțiunea 4 anexa nr. 2 punctul 32, după subpunctul 32.4 se introduce un nou subpunct, subpunctul 32.5, cu următorul cuprins:

„32.5. Începând cu 1 iulie 2014, la omologarea CE de tip a tipurilor noi de autovehicule trebuie respectate prevederile Directivei 2009/67/CE, modificată prin Directiva 2013/60/UE.”

Art. II. — Regia Autonomă „Registrul Auto Român” va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 iulie 2014.

*

Prezentul ordin transpune:

— Directiva 2013/60/UE a Comisiei din 27 noiembrie 2013 de modificare, în scopul adaptării la progresul tehnic, a Directivei 97/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind unele componente și caracteristici ale autovehiculelor cu două sau trei roți, a Directivei 2002/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind omologarea autovehiculelor cu două sau trei roți și a Directivei 2009/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind montarea dispozitivelor de iluminat și semnalizare luminoasă pe autovehicule cu două sau trei roți, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 329 din 10 decembrie 2013;

— Directiva 2014/43/UE a Comisiei din 18 martie 2014 de modificare a anexelor I, II și III la Directiva 2000/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind măsurile care trebuie luate împotriva emisiei de poluanți gazoși și de pulberi provenind de la motoarele pentru tractoare agricole și forestiere, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 82 din 20 martie 2014;

— Directiva 2014/44/UE a Comisiei din 18 martie 2014 de modificare a anexelor I, II și III la Directiva 2003/37/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind omologarea de tip a tractoarelor agricole sau forestiere, a remorcilor acestora și a echipamentului remorcat interschimbabil, împreună cu sistemele, componentele și unitățile lor tehnice separate, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 82 din 20 martie 2014.

p. Ministrul transporturilor,

István Zoltán,

secretar de stat

București, 18 iunie 2014.

Nr. 1.032.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 807129